

Köprü

– E.Kirişçi · 14 Temmuz 2018

Delikanlı elinde bayrak eşikte hızla ayakkabılarını giyiyordu. Arkasından telaşla ihtiyar kadın yetişti. Kollarından tuttu. Gözleri yaşlı sesi kederli “Gitme oğlum! Vururlar seni, gitme!” Delikanlı son teki de giyip kadının ellerinden kurtuldu. “Boğaz köprüsünden geçemeyen sırattan nasıl geçer anne!”

Apartman kapısında araba beklemekteydi. Erkek şoför yalnızdı. Merdivenlerden soluk soluğa delikanlı indi. Oyalanmadan arabaya bindi. “Tarık çabukkk, askerler köprüyü tutmuş!” Araba patinaj çekerek hareket etti. Evlerin ışıkları yanmakta ikişer, üçer kişilik bayraklı gruplar sokağa iniyordu.

Askeri araç hareketliliği trafikte yoğundu. Tarık paniklemiş gözleri fıldır fıldır şeritlerde geziyordu. “Mehmet, herkes ayaklanmış.” Karşılık alamayınca başını arkadaşına çevirdi. “Yer yerinden oynuyor sen de tık yok tık!” Mehmet gişeleri işaret etti. “Yakın bir yere çekersin.” “İyi güzel de HGS yükledin mi? Ceza yemeyelim!” Mehmet gülümsedi. “Senin kafa iyice gitmiş.”

Köprü, tank ve zırhlı personel taşıyıcılarla kesilmiş, silahlı askerler duvar örmüştü. Kalabalık her geçen dakika artmaktaydı. Ön saflardan bir grup, askerlerin üzerine yürüyüşe geçti. “Mehmet, sıkı sıkacaklar ha!” “Tarık, korktuysan dön geri!” Silahlar patladı. Grubun üzerine yaylım ateşi açıldı. Mehmet’le Tarık yere uzandı. Etraf duman altı olmuştu. Sesler kesilince yavaşça doğruldular. Büyük bir gürültü koptu. Sanki gökyüzünde bombalar patlıyor yer sarsılıyordu. Boğazın suları üzerinde karanlık dev alevler yükselmekte gökyüzü kızarmış gül gibi açılmaktaydı. Boğaz köprüsü ortadan kaybolmuş, alevlerin üzerinde ince bir çizgi parlayarak uzanmaktaydı. Tarık çizginin başladığı noktaya adım adım yaklaştı. Aşağıya baktı. Alevlerin derinliği başını döndürünce çömeldi. Parmağını yavaşça uzattı. Değecekken parmak ucu kesildi. Mehmet usulca Tarık’ın yanına geldi. Elini omzuna koydu. Ayaklarının altından açık mavi ışık yayıldı. Tarık’ın yüzünde yaşadığı şok okunmaktaydı. Birkaç adım geri çekildi. Mehmet göz açıp kapayıncaya kadar çizgi üzerinden geçip karanlıkta kayboldu. Tarık derin bir soluk verdi. Ayaklarının altından mavi ışık yayılıyordu. “Neyse, ceza yemeyeceğiz.”